

VVIK Nieuws

Nummer 39

Copyright © 2025 VVIK Nieuws

mei 2025
halfjaarlijkse uitgave

Koninklijke Erepenning

Sanne Dokter-Mersch

Op 29 en 30 november 2024 heeft onze vereniging haar 100-jarig bestaan groots gevierd met een succesvol symposium, een drukbezochte borrel en een interessante rondleiding in het Rijksmuseum. Maar dat was nog niet alles. Na zes lezingen tijdens het symposium op vrijdag, stond de leden nóg een verrassing te wachten: de Burgemeester van Leiden, Peter Heijkoop, kwam persoonlijk langs om de VVIK de Koninklijke Erepenning uit te reiken ter ere van haar 100-jarig bestaan!

Zoals op de website van het Koninklijk Huis staat beschreven, is de Koninklijke Erepenning 'een ereteken dat kan worden verleend aan verenigingen, stichtingen of instellingen dan wel aan sportverenigingen. Het symboliseert het respect en de waardering die de Koning heeft voor bijzondere verdiensten van de ontvanger.'

De vereniging heeft de erepenning ten eerste gekregen omdat ze uniek is in haar soort. Er is geen ander verband in Nederland dat de Indologie in de breedste zin van het woord op een wetenschappelijke maar toegankelijke manier naar het publiek brengt. Dit wordt gedaan door middel van lezingen en symposia, de Nieuwsbrief die twee keer per jaar wordt uitgebracht en de rijke collectie boeken, tijdschriften, manuscripten en kunstobjecten die de vereniging in haar bezit heeft.

De vereniging heeft bovendien de tand des tijds doorstaan. Zo kreeg de toenmalige 'Vereniging Instituut Kern', opgericht op 1 december 1924 door prof. Jean Philippe Vogel, te maken met opstartproblemen, maar die werden overwonnen.

Uitreiking van de Koninklijke Erepenning door de Burgemeester van Leiden, Peter Heijkoop, aan de voorzitter van de VVIK, Peter Bisschop.

Het doel van de Vereniging was het oprichten van het Instituut Kern, waarvan de opening plaatsvond op 1 april 1925. De grootste uitdaging moest toen nog komen. Hoewel de samenwerking met de Universiteit van Leiden met de jaren intensiever werd, bleek het voor de Vereniging financieel steeds moeilijker het hoofd boven water te houden.

Inhoudsopgave

Sanne Dokter-Mersch - Koninklijke Erepenning	1
Lija Mary Kambakkaran Joseph - Where the Feet Resound and the Voices Reverberate: A Journey through Caviṭṭunāṭakaṃ and the Roots of Its History	3
Peter Bisschop - Een vogel zonder vleugels	5
Victor van Bijlert - Jayastambha	7

Dit leidde tot een ingrijpend besluit: per 1 januari 1960 droeg de vereniging het beheer en de exploitatie van het Instituut Kern over aan de Universiteit van Leiden, waarna de Vereniging Instituut Kern als zelfstandig orgaan verder ging. Ze stelde haar collecties op permanente basis beschikbaar aan de Leidse universiteit, ook binnen het nieuwe bestel. Na het verliezen van de voornaamste taak van de vereniging—het in stand houden van het Instituut Kern—raakte de Vereniging Instituut Kern in zwaar weer. Het ledenaantal daalde, er werden minder activiteiten georganiseerd, en tot overmaat van ramp kwamen gedurende die periode prominente Indologen te overlijden. Eén belangrijke taak bleef evenwel bij de vereniging, namelijk de publicatie van de *Annual Bibliography of Indian Archaeology (ABIA)*. De vereniging hield dit nog ruim 20 jaar vol, maar in 1984 moest zij door financiële problemen ook hiermee stoppen. Dit was ook het jaar waarin de periode van verlenging van het bestaansrecht van onze Vereniging Instituut Kern officieel af zou lopen. Gelukkig heeft de toenmalige secretaris van de vereniging, dr. P.H. Pott, voor een voortzetting van onze vereniging gezorgd. Op 8 april 1986 stuurde hij een uitnodiging aan de leden tot het bijwonen van een Algemene Ledenvergadering op 18 april van dat jaar. Dit zou een belangrijke bijeenkomst worden, want tijdens deze vergadering werden niet alleen nieuwe statuten voorgelegd en goedgekeurd, maar werd ook een nieuw bestuur gekozen. Het voorstel tot wijziging van de statuten hield niet alleen in dat het doel van de vereniging zou worden verbreed tot ‘het bevorderen van Indologische studies in de ruimste zin van het woord’, maar ook dat de vereniging een nieuwe naam zou krijgen: ‘Vereniging Vrienden van het Instituut Kern’. Op

14 juli 1986 was het zover. Mevrouw Hanneke 't Hart-Van den Muyzenberg verscheen als de nieuwe secretaris van de Vereniging Instituut Kern voor de notaris, mr. Pleysier, en vertrok als secretaris van de Vereniging Vrienden van het Instituut Kern (VVIK). De wijzigingen bleken een gouden zet: het aantal leden nam toe, de vereniging begon weer activiteiten te organiseren, de publicatie van de *ABIA* werd in 1997 door het International Institute for Asian Studies (IIAS) hervat en de vereniging gaf nieuwe publicaties uit, zoals de *Kern Institute Miscellanea*.

Zelfs vandaag de dag ontvangt de vereniging nog nieuwe leden en verwelkomt zij tegelijkertijd haar ‘stamgasten’ bij de lezingen en de borrel. Ondanks de zware tijden die de Geesteswetenschappen in Nederland en verenigingen zoals de VVIK in het bijzonder, zullen moeten doorstaan, is deze Koninklijke Erepennig een blijk van waardering en een blik op de toekomst.

De vereniging is dus nu niet meer alleen de ‘Vereniging Vrienden van het Instituut Kern’ met ons eigen logo, maar ook:

Vereniging Vrienden van het Instituut Kern
Onderscheiden met de Koninklijke Erepennig

Aan den aanvang van dit jaarverslag is het ons een vreugde te vermelden dat het Hare Majesteit de Koningin heeft behaagd het Beschermvrouwschap van het INSTITUUT-KERN te aanvaarden.

Getuige het Jaarverslag 1929-1930 van het Instituut Kern is er al langer waardering voor de vereniging vanuit het Koninklijk Huis. Dit jaarverslag begint namelijk met het heugelijke nieuws dat Koningin Wilhelmina Beschermvrouwe is geworden. Toen zij in 1948 aftrad als Koningin en het Beschermvrouwschap neerlegde, nam twee jaar later haar dochter, Koningin Juliana, het Beschermvrouwschap over.

Where the Feet Resound and the Voices Reverberate: A Journey through Caviṭṭunātakam and the Roots of Its History

Lija Mary Kambakkaran Joseph¹

Performance of 'Shabarimala Sri Ayyappan' in the Chuvadi Fest, Gothuruth. (Credits: Lija Mary Kambakkaran Joseph)

In the closing weeks of December 2024, I had the privilege to visit Kodungallur in Kerala, to attend the Capacity-building exploratory workshop on the performance tradition known as Caviṭṭunātakam. It is a unique dance-drama of the Latin Christian community of Kerala that stands out for its Europeanish costumes, blonde wigs, theatricality, and vigorous stamping of the stage, the latter being the etymological root of its name (in Malayalam, 'Caviṭṭu' means stamping and 'nātakam' means drama). It was introduced by the Portuguese missionaries to new converts, predominantly coastal Mukkuvar and other untouchables, as part of embracing Christianity. The genre stands out with its theatricalization of medieval European themes, with the crusades of Emperor Charlemagne being the most popular one,² thus standing as a crucial case of 'creolization' and transculturation across and beyond Peninsular India.

The workshop, 'Caviṭṭunātakam: A Creolized Performance Genre's Past, Present, and Future', organized by the Mar Chrysostam Chair of MG University together with the Kerala Council of Historical Research, Aazhi Archives, and the Muziris Heritage Project, brought together a scholarly fraternity from around the world to discuss and reflect upon the various nuances of this subaltern art form.

As a part of the workshop, we had a field visit to the historic monuments in Kodungallur. The region bears a rich history, as also testified in Pliny's *Natural History*, as a prominent trade hub and port on the Indian Ocean. The remnants of a cosmopolitan settlement with a mosque, synagogue, and church in close proximity were a reminder of Kerala's sheer hospitality and secularism. The vital part of the workshop was attending the 'Chuvadi Fest',³

1 Lija Mary Kambakkaran Joseph is a Cosmos Malabaricus Fellow of Colonial and Global History, University of Leiden, The Netherlands.

2 The Caviṭṭunātakam play based on Charlemagne is called *Kāralmān Āritam*.

3 Chuvadi (or *Āuvaṭi*) is the base text of any Caviṭṭunātakam play that contains the script and performing details.

The scholars, workshop participants and organizers during their field visit to Chendamangalam Jewish Synagogue, Kodungallur. (Credits: Steven S George)

an annual Caviṭṭunātakam festival that takes place in a quaint lakeside village named Gothuruth, in Kodungallur, which is hailed as the cradle of Caviṭṭunātakam. Brainstorming on the various aspects of history, creation, performance, and continuity of this genre during the daytime and watching the actual performances in the evening was an enriching experience.

The scholarly participants Ananya Jahanara Kabir, Priyanka Basu (both from King's College, London), Francesca Negro, and Hugo Cardoso (both from the University of Nova Lisboa), provided a thorough examination of the literary, performative, linguistic, and cultural attributes of Caviṭṭunātakam, and the genre of dance-drama served as a strong knowledge base for young scholars such as me. On the final

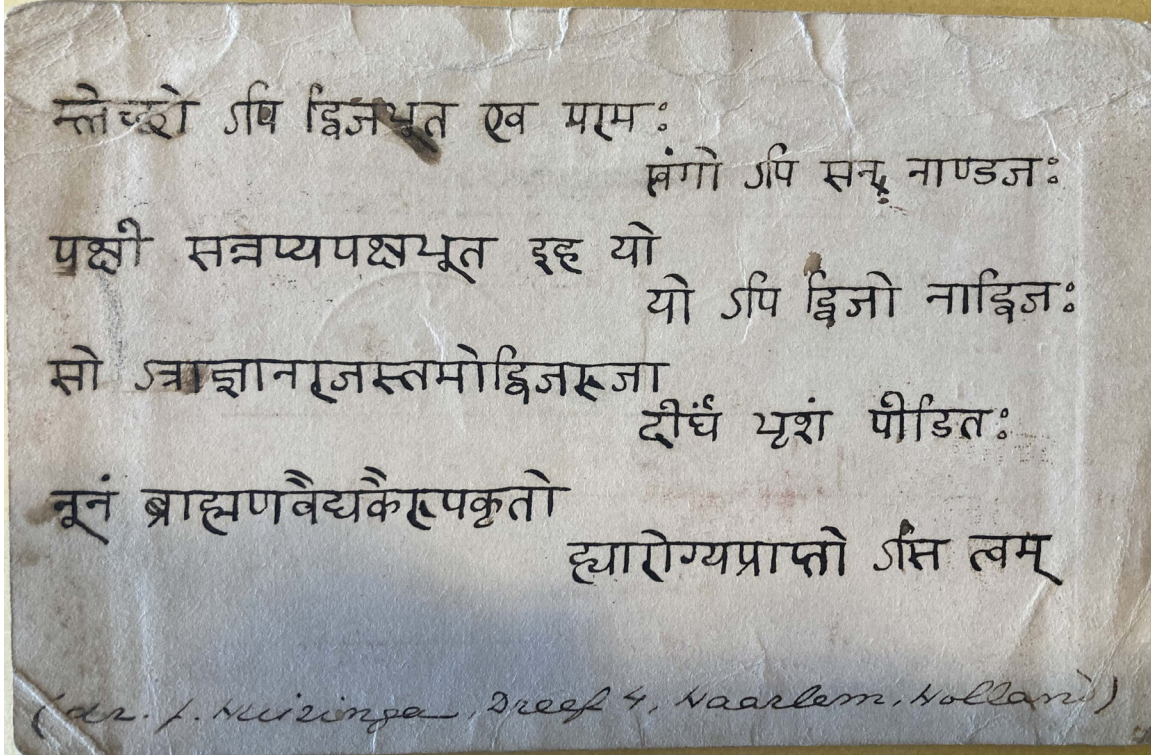
day, the participants shared their working papers and received valuable feedback from the scholars present. My paper, entitled 'Where the Feet Resound and the Voices Reverberate: A Comparative Study of Heroes, Masculinity, and Sectarian Identity in Caviṭṭunātakam and Mārgam Kali',⁴ was a comparative study of Caviṭṭunātakam and Mārgam Kali as cultural tools. I tried to highlight how these two art forms negotiated gender, sectarian identity, and history on stage and emphasized how these two art forms became a tool of cultural contestation between the two sects belonging to Kerala Christianity.⁵ Ultimately, the workshop and the Fest together helped in providing a more nuanced and deeper understanding of performance, history, and culture.

4 Mārgam Kali is an age-old dance form that stems from the martial traditions of the St. Thomas Christians or Nazranis of Kerala. They are also called 'Syrian Christians', because of their connections to Syriac language, liturgy and traditions.

5 In this case, the two sects being the 'Syrian Christians' and the 'Latin Christians'.

Een vogel zonder vleugels

Peter Bisschop

Op dit moment is in het Groninger Universiteitsmuseum de tentoonstelling *Droomgezichten: Tekeningen van Johan Huizinga* (t/m 18 mei 2025) te zien. In de bijbehorende tentoonstellingscatalogus en de VVIK-jubileumbundel *Superbird – Vihagottama* heb ik beschreven hoe de Nederlandse historicus zijn tekentalent mede heeft ingezet in zijn correspondentie met onze oprichter, Jean Philippe Vogel. Interessant aan deze tekeningen is dat Huizinga ze voorzag van bijschriften in het Sanskriet. Hij maakte dus actief gebruik van zijn kennis van deze taal.

In het Vogel-archief dat is ondergebracht in de speciale collecties van de Leidse Universiteitsbibliotheek, bevindt zich ook een briefkaart met een vers in Sanskriet. De briefkaart is door Huizinga vanuit Haarlem verstuurd op 1 maart 1900 naar Vogel, die op dat moment in India verbleef. Het vers volgt geheel de regels van het zogenaamde *sārdūlavikrīḍita* ('tijger-spel') metrum dat bestaat uit vier versvoeten van ieder 19 syllaben. Het schema van dit complexe metrum per versvoet luidt als volgt (- staat voor lang en ˘ voor kort):

--- | ˘ ˘ - | ˘ - ˘ | ˘ ˘ - | - - ˘ | - - ˘ | -

Het vers laat zich moeilijk vertalen in eenvoudig Nederlands, doordat Huizinga speelt met de betekenissen van verschillende Sanskriet synoniemen voor het woord 'vogel'. Achtereenvolgens gebruikt hij hiervoor *dvija* 'tweemaal-geborene', *khaṃga* 'hemelganger', *aṇḍaja* 'ei-geborene' en *paḥsin* 'gevreugelde':

*mleccho 'pi dvijabhūta eva
paramaḥ khaṃgo 'pi san nāṇḍajaḥ*

*paḥṣī sann apy apakṣabhūta
iha yo yo 'pi dvijo nādvijaḥ*

*so 'trājñānarajastamodvijarujā
dīrghaṃ bhr̥saṃ pīḍitaḥ*

*nūnaṃ brāhmaṇavaidyakair
upakṛto hy ārogyaprāpto 'si tvam*

‘Ook al ben je een vreemdeling, je bent toch de voortreffelijkste tweemaal-geborene (Vogel). Ook al ben je een Vogel (hemel-ganger), je bent niet geboren uit een ei.

Ook al ben je een Vogel (gevleugelde), je bezit geen vleugels. Wie dan ook maar hier op aarde een tweemaal-geborene is, geen niet tweemaal-geborene,

Hij wordt alhier langdurig ernstig gekweld door de tweemaal-geboren ziekte van begeerte en donkerte door onwetendheid.

Voorwaar, bijgestaan door de brahmaanse dokters, heb jij voorzeker vrijheid van [deze] ziekte bereikt!’

In het begin van het vers wordt Vogel aangeduid met het woord *dvija* ‘tweemaal geborene’: een vogel wordt eerst binnen het ei en daarna vanuit het ei geboren. Hetzelfde woord heeft echter ook

een andere betekenis, namelijk ‘brahmaan’: een brahmaan wordt eerst op natuurlijke wijze geboren en daarna ritueel, via de initiatie in de Veda. In de laatste regel keert de figuur van de brahmaan terug, maar nu als geleerde dokters die hem bevrijden van de ziekte voortkomend uit onwetendheid. Hiermee duidt Huizinga op speelse wijze op Vogels verblijf bij brahmaanse leraren in India ten tijde van het schrijven van dit vers.

Mogelijk was Huizinga bij het maken van dit vers geïnspireerd door een vers dat hem bekend was van Hendrik Kern. Huizinga heeft namelijk een levensschets van Kern geschreven. Daarin beschrijft hij hoe, tijdens Kerns verblijf in India, een van diens brahmaanse leerlingen een vers voor hem had opgesteld. Dit vers maakt op vergelijkbare wijze gebruik van de rijkdom aan betekenissen van Sanskriet woorden, in dit geval van het woord *karna*.

Uit Huizinga’s levensschets ‘Hendrik Kern 1833-1917.’ *De Gids* 81 (1917), pp. 187-192:

‘Eens kwam een zijner leerlingen bij hem en zeide: “Guru, ik heb een vers gemaakt; wilt gij het lezen?” En hij overhandigde hem een klein stuk papier, waarop Kern in sierlijk nâgarî-schrift zijn eigen lof kon lezen, op Oosterschen trant gezongen, in twee keurige strofen, vol kunstig woordspel op zijn naam Karna, welk woord in het Sanskrit de beteekenissen “oor” en “roer” heeft en tevens de naam is van een held uit het Mahâ-bhârata:

Heil *Kern*, voor wiens schijn van witte lotusbloemen de wereld buigt; hij is de Phoenix die den slang verslindt; der wetenschap alleen leent hij het *oor*. Der gansche wereld wijsheid zij een oceaan: hij houdt er ‘t *roer* van ‘t schip; zijn ingeboren deugden verduistren *Karna*’s lof, wanneer men ze verkondt.’

Het is interessant te zien hoe Huizinga in zijn latere *Homo ludens* verwijst naar de rol van woordspel in de cultuur. Wellicht dat zijn vroege aanraking met het Sanskriet vormend is geweest voor de gedachte die hij in dit boek over de spelende mens zou ontwikkelen:

‘Al spelend springt de taalvormende geest telkens van het stoffelijke over op het gedachte. Achter iedere uitdrukking van het abstracte zit een beeldspraak, en in iedere beeldspraak een woordspel. Zo schept de mensheid telkens weer haar uitdrukking van het bestaande, een tweede gedichte wereld naast die der natuur.’ (*Homo ludens*, heruitgave 2024 [1938], p. 19.)

Jayastambha

Victor van Bijlert

Een eerdere Jayastambha eindigde ik met de woorden ‘over twintig jaar kan men misschien terugblikken op 2024 als een cruciaal jaar voor de ontwikkeling van wereldwijde democratische gezindheid...’. We weten inmiddels veel meer. De Indiase premier Modi zit nog redelijk stevig in het zadel, maar wel met een grotere oppositie in de Lok Sabha dan zijn partij had gewenst. De Amerikaanse presidentsverkiezingen lieten een duidelijke winst zien voor Donald Trump die na een interregnum van Joe Biden terug is ‘with a vengeance’.

De wereldwijde democratische gezindheid lijkt toch een eigenaardige weg in te hebben geslagen. Wat kiest men? Er blijkt al jaren een groeiende voorkeur voor autoritaire alfa-mannen en ze worden verkozen met redelijk overtuigende meerderheden. Maar heeft dit opmerkelijk kiesgedrag blijvende gevolgen?

De Indiase mythologie biedt een interessant perspectief. Bijna alle *asura*’s, machtige demonische wezens, blijken van vorstelijke afkomst. Ze verkregen hun enorme macht meestal als beloning, een beloning die een godheid ze moest schenken. Eenmaal machtig geworden, begint de demon de hele wereld te kwellen en soms verjaagt hij zelfs alle goden en neemt hun taken over, denkende dat hij zelf een almachtig goddelijk wezen is. Macht corrumpeert en verblindt. Maar volgens de mythologische verhalen wordt zo’n demon uiteindelijk altijd verslagen en geneutraliseerd met goddelijke hulp. De les uit de mythologie lijkt: als je met grote inspanningen uiteindelijk macht hebt verworven, wees dan voorzichtig met de toepassing ervan. Er komt altijd een andere, sterkere, tegenmacht op die je weer op je plaats zet.

De VVIK in het kort

Activiteiten

Leden van de VVIK ontvangen ongeveer 5x per jaar een uitnodiging voor het bijwonen van lezingen, boekpresentaties of videovertoningen met aansluitend een borrel. De VVIK is verbonden aan de India en Tibet studies binnen de opleiding South and Southeast Asian Studies van de Universiteit Leiden, gehuisvest in het Herta Mohr gebouw, naast de UB. Voor komende VVIK activiteiten, zie de website van de Vereniging op: <https://www.instituutkern.nl> (onder Agenda).

Nieuwsbrief

Leden ontvangen 2x per jaar de VVIK Nieuwsbrief. Deze is ook te vinden op onze website; <https://www.instituutkern.nl/nieuwsbrief>.

Collecties

De Vereniging heeft boeken, tijdschriften, handschriften en fotoverzamelingen bijeengebracht op haar gebied. Deze zijn in bruikleen bij de UB raadpleegbaar. Veel van de foto's zijn doorzoekbaar via de digitale speciale collecties (UB-website) op <https://digitalcollections.universiteitleiden.nl>. Digitale reproducties kunnen worden besteld via de UB. Voor gebruik in publicaties is schriftelijke toestemming van de Vereniging vereist.

Koninklijke Erepennen

De VVIK is in het bezit van de Koninklijke Erepennen sinds de viering van haar 100-jarig jubileum op 29 november 2024. Deze erepennen werden uitgereikt door de burgemeester van Leiden, Peter Heijkoop.

Fonds De Cock

Studenten en onderzoekers die een studiereis of andere wetenschappelijke activiteit willen ondernemen kunnen hiervoor een beurs aanvragen uit het Fonds De Cock. Achteraf wordt een kort verslag verlangd voor de VVIK Nieuwsbrief. Ga voor de voorwaarden en de procedure naar de website van de Vereniging.

Lid worden?

Aanmelden kan middels een e-mail naar de secretaris, Alied de Cock (secr.vvik@gmail.com). De contributie (€ 30,- per lopend kalenderjaar) kunt u overmaken naar NL84ABNA0451784308 ten name van 'Vereniging Vrienden van het Instituut Kern' (te Amsterdam). Het lidmaatschap is gratis voor BA- en MA-studenten, ingeschreven bij een Nederlandse universiteit, met een focus op Zuid-Azië.

Vereniging Vrienden van het Instituut Kern
Onderscheiden met de Koninklijke Erepennen

Redactie: Alied de Cock en Ellen Raven
Lay-out: Olli-Pekka Littunen